

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΙΔΑΓΜΕΝΗ ΦΡ. 10.

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαροῦς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Μεγάλυνον, μωρὲ Μαροῦ, Ῥωμάνον ἀναστάντα
κι' ἐν ἀληθῇ ἱπποτισμῷ νικήσαντα τὰ πάντα.
Μεγάλυνον τὸν ἐν φωτὶ ἀπείρου δόξης ὄντα
καὶ δόξαζε δὴ ἄλλοτε κατέκλινες πεσόντα.

Ἀγαλλιάσθω πᾶσα γῆ
κι' ἔχε πατρίδα γλέντι,
γὰρ τῇ μεγάλῃ ἐκλογῇ
τοῦ πρώτου μας ἀφέντη.

Πάρε τὴν καραμούζα σου καὶ λέγε στὸ Ῥωμάνο,
« ἀφέντη μου σὲ προσκυνῶ
πλερώθηκες τὸ περσινὸ
καὶ μὲ τὸ παραπάνω. »

Πεσ' του « ἄλλοίμονο σ' ἐμᾶς ἂν σοῦ τὴν ξανακάναμε
γὰρ πάντα θὰ μᾶς ἐφευγες, γὰρ πάντα θὰ σ' ἐχάναμε
γὰρ πάντα θὰ ἐκλείετο ἐκεῖνο τὸ πορτόνι
ποῦ τὰ κακῶς ἐπάροχοντα τελείως διορθῶται. »

Τοῦ Ἄθου διασάλπιζε τὴ νίκη τὴ μεγάλη
ποῦ αὐτοκράτωρ γίνεται τῆς ἐπαρχίας πάλι
καὶ νέας δόξας καὶ τιμὰς
ἐλπίζει καὶ προσμένει
χωρὶς νὰ δώσῃ πρὸς ἡμᾶς
πεντάρα τσακισμένη!

Ἴδου καὶ πάλιν ἥλιος ἐν δόξῃ ἀνατέλλων
ἀναφυγὴ πρὸς τὸ παρὸν καὶ πάσχα γὰρ τὸ μέλλον.
Χωρὶς Ῥωμᾶνο, βρὲ Μαροῦ, ὁ τόπος εἶναι νοῦλα
καὶ τὸ γνωρίζουν τὰ χωριὰ καὶ τὸν ψηφίσαν' οἱ λαοί.

Ἄθως ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, μεγάλο πάσχα νᾶναι
χόρευε Μίμη Λιβαδᾶ καὶ Νικολῇ Τρωγγιάνε.
Πάσχα τερπνὸν κι' εὐχάριστον ἐκ νέου θ' ἀνατείλλῃ
νὰ ξανακάμῃ δήμαρχο τὸ μπάριμπα τὸ Βασίλη.

Ῥωμᾶνος νίκης σύμβολα καὶ νέας δάφνας φέρει
καὶ πᾶσα κτίσις σήμερον ἀγάλλεται καὶ χαίρει
κι' εὐφραίνεται ἡ Λειβαθὼ ἡ Ἄνω καὶ ἡ Κάτου
καὶ στεροῦντι τι θεμέθλα οἰκίας Κοσμετάτου.

Πάλι Ῥωμᾶνος ἀναζῇ.
πάλι δεσπότης εἶναι
ἀλλὰ καὶ τὸ παράνομον ἐκεῖνο μαγαζὶ,
οὐκ ἠβουλήθη φαίνεται ποτέ του γκρεμισθῆναι.

Πάσχα Ῥωμᾶνος λυτρωτὴς, πάσχα καὶ γὰρ τὸ σπῆτι,
πάσχα γὰρ τὸ Μενέλαο καὶ γὰρ τὴν Ἀφροδίτη
πάσχα τὸ πᾶν σήμερον νέας ἔδωκε ἀποδείξει
πάσχα τὸ κομποκαίνισμα τὴν Μέναν καταπνίξαν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣ441420084

M. — Ἀχ μωρὲ καυμένη Γιάννη,
προσφιλῇ κ' ἀγαπητὲ,
πῶς ἢ Μέγα θὰ πεθάνῃ
δὲν περίμενα ποτὲ !

Γ, — Ὁ εὐσχήμων Κοσμεῖτος
δι' ἀγάματος παρᾶ,
μᾶς ἐκέδενσε τὸ κράτος
ἐν συνδόνι καθαρᾷ !

Ἄχ γενναῖα μου φεσάκια
 θαυμαστὰ κι' ἡρωϊκά,
 μᾶς ἐφάγαν τὰ μoustάκια
 τοῦ Τζανέτου τοῦ Φουκά!

Ποῖος ἤλπιζεν ἐφέτος
πῶς ἡ Μέγα δὲν θὰ ζῇ
καὶ θὰ χαίρει' ὁ Τζανέτος
κι' ὁ Εὐγένιος μαζύ!

Τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ
Καμπανὸς ὄρᾱ·
κλαίω ποῦ τὴ γράφω
τέτοια συφορά!

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ ἄψυχος κυλᾷ·
 ἅχ μωρὲ Βασίλῃ ἀπὸ τὰ Μαλά!
 Ὡ γλυκύ μου φέσι μωαμεθανό,
 πῶς μοῦ κατετέδης μνήματι καὶνῷ!

Νοῦς δρᾷ καὶ φρεῖται ?
 ὦ Πολλὰτον πλάνη !
 ὦ ἡ Ἀφροδίτη
 σάρτους ποῦ θὰ κἀνῃ !

ᾠ πεφιλημένη.
Μέγα Καμπανοῦ,
θύμα γενομένη
μύστακος τρανοῦ!

ὦ γλυκύ μου κράτος,
οἶμοι κι' ὠχ' διμέ !
Ποῦν' ὁ Νηφορᾶτος
μὲ τὸ σουμπλιμέ ;

Τύχη ποῦ τὴν εἶχες
Μέγα συμπαγῆς,
οὐ Τζανέτου τρίχες
νὰ καταπνιγῆς!

ὦ Τραυλὲ προφῆτα,
γέρω Γεχοβὰ,
τᾶλεγεσ γιὰ ντρέτα
κι' ἤρθανε στραβά!

Μύστακα Τζανέτου λαν φοβερόν
 δόκτωρ Γιαννουλάτος ξφριζει δρῶν !
 Μέγα μου ωραία
 ἔδυσ ἐν τῇ γῇ.
 "Ηρθ' ἀφ' τὸν Περαῖν
 ἡ διαταγή !

Φεῦ! Ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός
τὴν πάθαμε σὺν ἅλλοι.
Κι' ὁ Μίμης; Ἐπαθε κι' αὐτὸς
καταστροφὴ τοῦ Δράμαλη.

Βουλή μου, Δημητράκη μου,
ποῦ εἶσαι ; Σ' ἔχω χάσει.
Πικράθηκες πουλάκι μου ;
Μὴν κλαῖς. Θὰ σοῦ περάσῃ !

Μὴ λυπεῖσαι ἂν ἡττήθης
καὶ δὲν ἔχε.ς θεραπεία.
Φαίνεται θὰ ἡπατήθης
ἐν τῇ βολιδοσκοπίᾳ!

M. — Κόρδισε βιολλί κι' ἀρχέτο
κι' ἡ φωνή σου δυνατὴ,
ὡς δοξάζει τὸ Μαρκέτο
τὸ μεγάλο πικητή.

Ποῦ τῆς Μέκας τῆς παντιέρες
μέσ' τὰ λάφυρα κρατεῖ,
καὶ σοῦ τῶλεγ' ἀπὸ μέρες
πῶς δὴ καμὴ κρατητή.

Στὸ Μαρνέτο σύρε πρῶτα
νικητήρια νὰ πῆς,
οὐ ἐφυλλάττε τὰ γῶτα
ἢ Βαλλάνειος ἀσπίς.

Γειά σου Γεῖωργο παλληναρί,
γειά σου περιβόλι μου,
γκελοζία καὶ καμάρι
τοῦ μαστρο-Γερῶλνμου.

Γερά σου ῥόδο καὶ μπουμποῦνι
ποῦ μᾶς ἔπιασες σιὴν τῶάκα,
καὶ τὸν πῆρες μονοχοῦνι
πρῶτα, πρῶτα, τοῦ Μπουλάκα.

Γενά σου πῶπαιξες γ ρ α ν β ί ε ε
κατὰ Μέκας φεσφοβρου
κι' ἡγωνισθῆς ταῖς πρεσβείαις
τοῦ ἀγίου Χριστοφόρου.

Γειά σου ἤρωα τοῦ τόπου
 ποῦ σέ θέλει καὶ τ' ἀρέσεις·
 τί μυαλό κι' αὐτὸ τοῦ Πόπου
 νὰ νομίζει πῶς θὰ πέσης!

Πούχες ὅπλα ἓνα κι' ἓνα,
ὑποστήριξη τρανὴ,
κι' ἐδουλεύανε γιὰ σένα
ὀγδοῇντα Ἰαστρινοί !

Σύρε καὶ στὸ Τζανετάκη,
σύρε πέσ' του κι' ἐκεινού,
ἄχ ἀλλήτοργο μονστάκι
κεραυνὲ τοῦ Καμπαναῦ!
Τί μυροῦδι, τί μαντέκα,
τὸ πασάλειψες Φουγκᾶ,
καὶ μᾶς ἔφαε τὴ Μέκα
σιγαλὰ καὶ μυστηκὰ ;

Μὴν δ' Πίπης σῶχε δάσει τ' ἀκριβὸς μυρουδιῶ,
ἢ σοῦ τόφερε ὁ Βέγγας ἀφ' τὸ ἐξωτερικῶ;
Λὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τὴ μαντάκα νᾶν' αὐτὴ
σοῦ μᾶς ἔστειλε τὴ Μέκα τεχνηκάτα νὰ θαφτῇ!

Σὲ συγχάρῳ Τζανετάκη καὶ τοῦ χρόνου καὶ πολλοὺς
καὶ μὲν ἄρεσι τοῦ σ' ἀσέει μόνον ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς
γὰ πηγαίνεις στὸ κυκλῆν γὰ τὰ πλάνη τὸ λατῶ
Κι' ἔχεις οἴκηο Τζανετάκη, "Εἶαι θάνατα κι' ἐγώ!

M, — Γράψη μου κι' ἂν ἔδειξες ἀνδρεία περισσή
κι' ἂν τόσο θάρρος εἶχες,
μέσ' τοῦ δημόρχου τὸν κατηρ ἐπιλήγηες καὶ σὺ
καὶ σ' ἔφαγαν ἢ τρίχες !

Ἐχάθηκε κ' ὁ Κωσταντῆς
 πανίσχυρος φαινόμενος,
 κ' οὐτ' ὁ παππᾶς τῆς Παπαντῆς
 γονυκλινῆς δεόμενος,

οὐτ' ὁ Φωῆς τὸν ἔσωσε τροχῶντας τ' ἄρματά του,
ἐκ βαμβανοκυρίτιδος κυρίου Κοσμετάτου!

Δήμαρχε μὲ τὰ λάχανα, πὸς μας τί φίλος ἔσσαι;
 Μὴδὰ λατρεύῃς τὸν Κωστιῇ καὶ ἄλλῃ νὰ τὸν ἀρεῖσθαι;
 Δήμαρχε μὲ τὰ λάχανα, δήμαρχε μὲ τοὺς κήπους,
 εἰπ' ὁ Κωστιῆς εὐδρόμεθα εἰς προσεχεῖς Φιλίππους! »

Γ. — 'Αλλὰ εἶδες κι' ὁ 'Αντύπας μὲ τὸ σοσιαλισμὸ,
πῶς κι' ἐκεῖνος παρεσύρθη ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸ;

M. — Τί στοιχεῖο π' ἀναθεμάτο
εἶν' ἐκεῖν' οἱ χωρικοί!
Ἄλλα λέγε τὸ Σαββάτο
καὶ ἄλλα λέν' τὴν Κυριακὴ!

Γ. — Γὰρ τὸν Ἀντίπα, βρὲ Μαργῇ,
 εἶχα ἰδέα σταθερῇ
 πῶς χωρικὸς δὲν θὰ βρεθῇ νὰ τὸν καταψηφίσῃ.
 κα' ἐν τούτοις τὸν ἡρνήθησαν γὰρ μὴ δαγγεῖν ποῖσι !

Τί παλαβός καὶ ἀκριτος
ὁ κόσμος τῶν κομμάτων
καὶ τί ἀξιοδάκρυτος
ἡ θέσις τῶν πραγμάτων!

Τῆς πείνας τὸ μικρόβιον ὅλος ὁ κόσμος τᾶχει
καὶ ὁμῶς ἄρχοντας ψηφᾶ καὶ τὸν Ἀντύπα ὄχι!

Δυποῦμαι τοῦ οἱ χωρικοὶ
 κ' ἢ τάξεις ἢ χυδαῖες,
 δὲν εἶναι προοδευτικοὶ
 μέ ὠψιλὲς ἰδέες,
 κ' ἂν λένε πῶς τῆς ἔχουνε, μᾶς λένε παραμύθημα.
 Μονάχα μὲ τὸ τάλαρό σου λένε τὴν ἀλήθεια!

Μ. — 'Ολούθετε ἡ συμφορὰ ἐφέτος μᾶς χτυπάει.
Καὶ ὁ Φορέστης ἔπεσε κι' ὁ Μονοκροῦσος πάει!
Οὐτ' ὁ Σκοινῆς τὸν ἔσωσε οὔτε κι' ἡ χώρα κάτου
φέτος ἐθέρωσε τὸ πᾶν ἑορφαία Χαριτάτου,
καὶ νικητὰς ἀνέδειξε Μπασῆ καὶ Γερουλάνο.

Γ. — Λένε πῶς κάτι ἔγινε στὴν Περγλικὸν ἐπάνω.
Λένε γὰρ κάτι μπερδευσῆς, λένε γὰρ κάτι νοῦλες...

Μ. — Εἶναι νὰ δίνης προσοχὴ σ' αὐτὲς τῆς ἀναγοῦλες;
'Εγὼ ποτὲ δὲν ἄκουσα, τόσω χρονῶνε γέρω,ς,
νὰ γένη καλπονόθενους σιτοῦ Ληξουριοῦ τὸ μέρος!

Ἀνέκαθεν ἡ ἐκλογὲς νομίμως ἐνεργοῦνται
κι' αἰσίως περαιῶνονται καὶ μόνον διηγοῦνται,
πῶς ὅταν ἡ περίστασις κι' ἡ ἐποχὴ τὸ θέλει,
ἐντὸς τοῦ νόμου πάντοτε, μετροῦνται καὶ σ' ἀμπέλι.

Θρηῆσατε τραντάφυλλα καὶ τοῦ Σκοινέως μύρτα
ὁ Μονοκροῦσος κήκε με τοῦ Μπασῆ τὰ σπέρτα!

Ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη

τῆς Ἀνωγῆς,

χύνεται δάκρυ

ὑποταγῆς.

Τὴν πτώσιν κλαῖνε

τοῦ ἀειτοῦ,

κι' οἱ Γάλλοι λένε,

λ' ἀρξάν φέ τοῦ!

Ἀχ! συμφορὰ μου κι' ἀλελπισία μου!

Πῶς σὲ κηδεύω, Μονοκρουσία μου!

Ἀχ γεροντάκι μου καμαρωμένο

καὶ ζηλευτὲ μου ἀγροητῇ,

οὐκ φύλλο κίτρινο καὶ μαραμένο

ο' ἐπῆρ' ὁ γρόος τοῦ κομφετί!

Γ. — Νομίζω νὰ σοῦ ἔδωκε καὶ γιὰ τὸ Μιλτιάδη
πῶς πάλι τὸ 'Ραντόπουλο τὸν ἔβαλλε στὸν Ἄδη.
Πάλι τὸ ξανακάμανε οἱ Σαμικοὶ τὸ κάζο
κι' ἐξίσταμαι καὶ ἴσταμαι ποῦ τὸν Κοντισὸν κυττάζω!
Μπαροῦτῃ μοῦ τοὺς ἔκαμε τὸ Γιάννη καὶ τὸ Στάθη!
Εἶναι Κοντισοδαιμόνιο ποῦ δὲν ἐματαστάθη!

Μα κι' ὁ Σουρῆς με τοῦ Πυργιοῦ τὸ κομματὶ το βαρβάτο,
με μίας τὸν ἐκούρεψε τὸν κύριο Κουρῆτο.

Πάλιν ἡ ἑράβδος τοῦ Κοντισοῦ ἐδόξεσε τὴ Σάμη
κι' ὁ Μίρτος πρέπει γλήγορα νομάρχη νὰ τὸν κάμῃ
καὶ μ' εὐκαιρία δεύτερη, ἐὰν δὲν τύχῃ πρώτη,
πρέπει νὰ κάμῃ τὸ Σουρῆ, τουλάχιστον Δεσπότη.

Ὁ Μιλτιάδης νικητὴς στὴ Σάμο βγαίνει πάλι,
κι' ὁ Γιάννης κλαίει ἄρρωστος τῆς Ἑρως τοῦ χάλι.
'Ιδοὺ καὶ πάλιν ὑψηλὸς ὁ τῶν Ἀννίνων οἶκος,
ψηλὸς κατὰ τὸ μέγεθος οὐκ ἀμαξὸς Μπονίκος,
καὶ τελειώνει, κύριοι τὸ κόμμο τοῦ Βρονῆ,
ὡς οὗτος ὁ διάλογος ἐνταῦθα τελειώνει!

Τώρα ποῦ ἔχουν πέραση τὰ ζήτω καὶ τὰ γιοῦχ
ὁ Μатарάγκος ἔφερε ὑφάσματα γιὰ ροῦχα
μοναδικῆς ποιότητος· καὶ ὅσοι δυσπιστῆτε
ἀπὸ τὸ νέο μαγαζὶ περάστε νὰ τὰ ἰδῆτε.
'Ἄλλη φορὰ δὲν ἤλθανε στὸν τόπο τέτοια εἶδη.
Καὶ ἐπειδὴ τὸ ξέρετε τοῦ Σπύρου τὸ ψαλλίδι,
νομίζω αἱ συστάσεις μου πῶς εἶναι περιτταί.
Τιμαὶ συμφερτικώταται. Εἰς ὅλους προσिताί.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην 23 Μαρτίου ἐνώπιον
τῶν ἀρχῶν, τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου
ἐτελέσθησαν αἱ ἐξετάσεις ἐν τῇ γυμναστικῇ τῶν μα-
θητριῶν τοῦ ἀνωτέρου παρ' ἡμῖν Παρθεναγωγείου
τῆς κ. Ε. Μαζαράκη. Ἡ πλήρης ἐπιτυχία τῶν δια-
φόρων γυμνασμάτων, τὸ κανονικὸν καὶ ἐρρυθμον
τῶν ἀσκήσεων καὶ ἡ ἀκριβὲς ἐκτελέσεις δυσχερεστά-
των συμπλεγμάτων, προεκάλεσαν τῆς ἐπὶ τῆς γυμνα-
στικῆς ἐπιτροπῆς καὶ πάντων τῶν παρευστάντων τὸν
θαυμασμόν καὶ τὰ εὐχρηστὰ καὶ θερμὰ συγχαρητή-
ρια πρὸς τε τὴν ἀξιότιμον διευθύντριαν καὶ τὴν ἀ-
σκήσασαν διδασκάλισσαν.

Τὸ Παρθεναγωγεῖον τῆς κ. Μαζαράκη ἔχον νὰ
ἐπιδείξῃ ὡς ἀψευδεῖς μάρτυρας τῆς ἐν αὐτῷ γιγνο-
μένης πληροῦς καὶ ἀποτελεσματικῆς διδασκαλίας
τόσας αὐτοῦ μαθητρίδας, ὧν αἱ μὲν εἰσὶν ἀριστοῦχοι
διδασκάλισσαι αἱ δὲ διακρίνονται ἐν τε τοῖς διαφόροις
ἀρσακείοις καὶ ξέναις σχολαῖς, τιμᾷ τὸν τόπον πρὸς
πρὸς ὃν παρέχει πολυτίμους ὑπηρεσίας, δι' ὃ δικαίως
τυγχάνει ἐκ μέρους τῶν γονέων καὶ παντὸς ὑπὲρ
τῆς πνευματικῆς προόδου ἐνδιαφερομένου, ἐνθέρμου
ὑποστηρίξεως.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ἱς γονεὺς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ Κ. Μ. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.